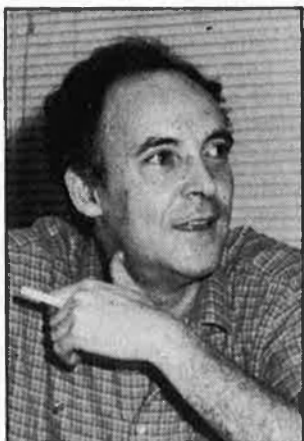

Arròs a banda

Ramon Barnils

CNT

En un programa de ràdio sobre els setanta-cinc anys de la formació de la CNT, els oients que hi van telefonar s'agrupaven en dues opinions majoritàries: l'opinió jove, que veia amb simpatia un sindicat combatiu i apolític però que li retreia l'anticatalanisme. I l'opinió vella, que deia tota mena de penjaments de la CNT, colla de pistolers i incendiàries, tal com s'havia vist durant la guerra.

Quan el conductor d'aquest programa m'ho va dir, me'n van impressionar dues coses: la primera, que no hi telefonessin els vells partidaris de la Confederació, que només hi telefonessin els vells contraris. I l'altra que el jovent sabés què era la CNT; que sabés que era un sindicat, combatiu i apolític —que digués que era anticatalanista no m'estranya, és una mitja veritat molt certa.

La CNT és una de les coses importants que han passat en aquest país al segle XX: la Confederació va instaurar, aproximadament, un sistema aproximadament llibertari, prou temps per demostrar que no era més mentida que el sistema comunista soviètic o el sistema demòcrata espanyol. Va ser una organització de masses que disposava, efectivament, de masses. Va ser una organització anarquista de la qual va sortir la primera ministra del món, la llegendària i surrealista Frederica Montseny. I va representar el final del principi del segle XX: la «normalització» de la idea que tothom pot ser igual, si un vol.

No és estrany que els vells partidaris de la CNT no telefonessin al programa radiofònic: en aquest moment, de CNT, n'hi deu haver tres o quatre, és a dir, cap. I tampoc no és estrany que els joves vegin amb simpatia una organització sindical combativa: enyoren allò que no coneixen i tenen moltes raons per enyorar-la. Ni és estrany que trobin a faltar una organització apolítica, vist com al jovent li han fet viure la política, amb polítics nacionalistes defensors de l'autonomisme, internacionalisme de Lavapiés, esquerra militarista, obrerisme pro-atur i conservadors partidaris de la destrucció. A més de republicans monàrquics i monàrquics franquistes. Ni és estrany que no es fiïn de l'internacionalisme d'una organització que presumeix d'espanyola.

Dels setanta-cinc anys de la formació de la CNT, se'n parlarà poc, i està bé que sigui així: els seus enemics —la CNT no ha tingut mai adversaris, pesava massa— tenen tota la raó de no voler-se'n recordar.

Pel que fa als seus amics, ja deuen ser tots historiadors. Queda, com sempre, el jovent. Que en principi sospira per això: per una organització combativa; per una organització social oposada a polític; per una organització nacionalista, és a dir, internacionalista. Es digui com es digui. Més d'un vell cenetista també s'hi apuntaria. □

Notícia • Notícia • Notícia • Notícia • Notícia • Notícia

quiosc

llibreria

LA MÀSCARA

nuevo centro. local 70 - valència
tel. 347 30 44

Hem obert una secció nova dins la llibreria, i l'hem omplida de làmines, cartells, postals, retallables i màscares.

Notícia • Notícia • Notícia • Notícia • Notícia • Notícia

Forval, s.a.

Formatges de tot Europa

De venda en totes les tendes especialitzades
Quart de Poblet. València